

FILIP TAMÁS

Január 26.

Ma állatos verseket olvas inkább, Ted
Hughest, izmait megfeszíti, mint a macska,
ugrásra kész, de inkább nem megy sehova.
A teljes napfogyatkozásról is pont lemaradt,
mert éppen aznap kellett elrepülnie.

Az ember fontolva hal, az asztalon vigaszpohár,
hallgat Ötödik ajtót, s becsukja, mert szégyelli,
hogy megint eszébe jutott az a butácska mondat,
hogy Bartók szteroidon hizlalt Muszorgszkij volna.

Valahol festményeket mozdít meg az akarat,
kikötött hajókon látszik a víz fojtott lihegése,
nézi, s nem érti, minek a tizennyolc pluszos
jel, ezt mindenkinek látnia kéne.

Még nem kezdődött el a pestis, de gyűjtik
hozzá a kritikus tömeget, feketítik a fehér port,
még minden felesleges és fontos egyszerre,
vajon Dante és Danton miről beszélgethet
gyűlő viharfelhők alatt, Pompejiben?

Mért rejtőzködik, aki már nincs, és ki az
a kislány, aki fehér babákat takargat, amikor
fekete lemezeiről szól az altatódal?

Jazz

Ha kés lennél, azt mondanám,
Isten élezzon sokáig.
Ha egy dánok alapította városnak
kéne nevet adnom az Újvilágban:
azt mondanám, New Yorick.

Polgármestere nagy koponya lenne,
egyszerre bölcs és vidám.
Jó lenne élni ott veled, üvegházban,
mintha paradicsomok lennének.
Nevetnék, hogy fejünk felett
napjában kétszer elrepül
a nikkell szamuráj.

Az atom, ha egyszer mégis
globális vakuként megvillanna,
és kérne egy utolsó mosolyt
mindenkitől, mi belesétálnánk
a tengerbe, ahol gyöngyöket
tenyészténék neked, hogy
még szebb legyél,
mert élni kell, lassan és
nyugodtan, nincs idő elhajózni.

Városkép

Ha áttetsző városlakók
szállnak villamosra, látom,
mi dereng bennük,
hiába próbálják ruhával,
sminkkel eltakarni.
Ha valaki hitelkérelemmel
rohan a bankba, és
sálja a nyakára tekeredik,
hiába kapkod levegő után,
nem menti meg senki.

Birodalmi kéregető
tenyerébe ejtek egy
gyarmati fillért, de nem
tudom, végül kit fog
gazdagítani. Kétfelől
szirénahang, egymás
mellett elviharzanak,
nem jön a felsősegély,
leszakadt vezetéseken
tapos a troli.

Komfortzónáink
egymásba érnek,
majd eltávolodnak.
Magányok diszkrét
bálja minden éjjel.
Írok, hogy béke legyen
az egymásnak hátat
fordító dolgok között.

Ezt a költeményemet
viszont egy nem létező
fiókban találtam.